

LÊ THIẾT CƯỜNG

MỘT KHI ...

Nhớ có khi nào mùa thu hết lá
Em có thương những nhánh trụi cành
Thương những bầy chim vừa rời tổ cũ
Di cư về bên kia núi xanh

Nhớ có khi nào con sông chợt cạn
Chỗ nào neo thuyền bì bõm lội bơi
Những con cua bùn nằm trong hốc đá
Mỗi một một đời trốn tránh mồn hơi

Nhớ có khi nào hè không phượng vĩ
Tìm đâu ra lưu bút ngày thơ
Học trò bãi trường nắng hoe mái tóc
Còn nhớ gì đâu kỷ niệm xa mờ

Nhớ có khi nào nhạt hòn cuội nhỏ
Viên đá phiêu lưu qua trăm ngõ đời
Chân dép vấp trên con đường nhựa cũ
Hòn cuội như người thương nhớ nào người